

HSS-013

ภาวะผู้นำในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา:

เทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

Leadership in local government administration, case study: Phimai Subdistrict
Administrative Organization, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province

ทวีพร ตู่พงษ์^{1,*}, วิบูลย์ ลือมงคล² และ อารณรัตน์ เลิศไพบรอต³

Taveeporn Toopoj^{1,*}, Viboon Luemongkhon² and Apornrat Lertphairot³

^{1,2}สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

³สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์

^{1,2}Management Faculty of Business Administration Phanomwan College of Technology

³Public Administration Faculty of Liberal Arts Phanomwan College of Technology

*Corresponding author's e-mail: taveepron.tu1234@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยภาวะผู้นำในการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา 2. ศึกษาประสิทธิผลของเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และ 3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 67 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จะวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ผลการศึกษาพบว่า 1)คุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวม 6 ด้าน ซึ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.35) 2)ประสิทธิผลของเทศบาลตำบลพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวม 5 ด้าน ซึ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.43) 3)ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้นำ และประสิทธิผลของเทศบาลตำบล

พินาย อำเภอพินาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลขององค์การ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ การบริหาร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

This research study on leadership in local government administration: Case study: Phimai Subdistrict Administrative Organization, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province, aims to: 1. Study the leadership characteristics of local government executives in Phimai Subdistrict Municipality, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province. 2. Study the effectiveness of the local government organization, Phimai Subdistrict Municipality, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province and 3. Study the relationship between the characteristics of the local administrative organizations of Phimai Subdistrict Municipality, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province This research is a survey research. The population used in the research is personnel working in Phimai Subdistrict Administrative Organization, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province, totaling 67 people. The research instruments are the questionnaire was used to analyze the data using a ready-made program. The statistics used in data analysis were mean, standard deviation, and Pearson's Product Moment Correlation. The results of the study found that 1) Leadership characteristics of local government executives of Phimai Subdistrict Municipality, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province in 6 overall dimensions, which are at a high level ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.35) 2) Effectiveness of local government organizations in Nakhon Ratchasima Province in 5 overall aspects, which are at a high level ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.43) 3) Relationship between the characteristics of leaders and the effectiveness of local government organizations, Phimai Subdistrict Municipality, Phimai District, Nakhon Ratchasima Province, which overall has a positive relationship with organizational effectiveness, with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: Leadership, Administration, local government organization

บทนำ

ประเทศไทยมีการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยจัดการบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่น (ชวงค์ ฉายะบุตร, 2539) จนกระทั่งในปัจจุบันรัฐบาลจึงได้มอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง (Devolution) ซึ่งวิธีการของการกระจายอำนาจทางการปกครอง (Decentralization) ไปสู่ท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 จะเห็นว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและการจัดทำบริการสาธารณะรวมถึงมีอิสระในการกำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ เพื่อตอบสนองความต้องการแก้ไขปัญหาและความต้องการพร้อมทั้งดูแลทุกข์สุข ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ โดยตรง โดยมีคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้บริหารสูงสุด หรือผู้นำองค์กรมีอำนาจและความรับผิดชอบต่อการนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายแห่ง การกระจายอำนาจ ด้วยการเป็นตัวแทนในการปกครองตนเองและเป็นกลไกบริหารงานที่สามารถสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2556, ออนไลน์)

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพื้นฐานของการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมถือเป็นการทำหน้าที่ให้การศึกษาฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยกับประชาชนโดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกิจของท้องถิ่นและสิทธิหน้าที่ของตนเองที่มีต่อชุมชน หน้าที่พลเมือง อันจะนำไปสู่การปกครองตนเองในที่สุด จึงกล่าวได้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชนและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดโดยมีตัวแทนของประชาชนเข้าไปทำหน้าที่ในองค์กรที่เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะทำภารกิจเพื่อตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงตามเป้าหมาย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุด เทศบาลถือว่าเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นในเขตชุมชนที่มีความเจริญ ซึ่งเป็นหลักของการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ดำเนินการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย เกิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการจัดตั้งสุขาภิบาลกรุงเทพฯ พ.ศ. 2440 ตรากฎหมายว่าด้วยการจัดกิจการท้องถิ่นฉบับแรกคือ พระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ. 116 และสุขาภิบาลท่าฉลอม พ.ศ. 2488 การจัดตั้งสุขาภิบาลท่าฉลอม นั้นเป็นการเริ่มต้นการดำเนินกิจการท้องถิ่นโดยกลุ่มผู้นำท้องถิ่นเองเป็นครั้งแรกเริ่มสุขาภิบาลท่าฉลอมจึงเป็นองค์กรแรกในประเทศไทยที่เป็นองค์กรปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่น จากนั้นได้มีการกระจายอำนาจการปกครองที่สมบูรณ์ การจัดตั้งเทศบาลขึ้นในปี พ.ศ. 2476 มีตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 เปลี่ยนแปลงเทศบาลหลายแห่งจากการยกฐานะสุขาภิบาล ต่อมาในปี พ.ศ. 2496 ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติเดิมทั้งหมด มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงครั้งสุดท้าย ขณะนี้ยังมีผลบังคับใช้โดย

พระราชบัญญัติเทศบาล ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 ในปัจจุบันเทศบาลมี 3 ประเภท ได้แก่ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรภาครัฐที่สำคัญในการบริหารประเทศ เนื่องจากเป็นองค์กรภาครัฐที่อยู่ใกล้ชิดชุมชนและประชาชนมากที่สุด รู้จักและเข้าใจพื้นที่เป็นอย่างดี เป็นการสร้างโอกาส และส่งเสริมการมีส่วนร่วม และกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่ระดับพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ ดังนั้นในการบริหารจัดการองค์การจึงมียุทธศาสตร์ในการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรในการบริหารจัดการแบบบูรณาการมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยมีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคลากรที่ดี เก่ง มีความสุข ผูกพันต่อองค์กรและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง(กรมส่งเสริมการ องค์การปกครองท้องถิ่น, 2556 อ้างใน ฤทธิรงค์ เกาภูริระ และคณะ, 2558)

ภาวะผู้นำของผู้บริหารส่วนท้องถิ่นเป็นประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ปัญหาเชิงวิชาการเกี่ยวกับภาวะผู้นำในบริบทนี้มีความซับซ้อนและหลากหลาย

ประการแรกคือ การขาดวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น ผู้บริหารบางส่วนอาจขาดความสามารถในการมองภาพอนาคตและกำหนดทิศทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับศักยภาพและปัญหาของพื้นที่

ประการที่สองคือ ข้อจำกัดด้านอำนาจและทรัพยากร แม้จะมีกฎหมายกระจายอำนาจ แต่ผู้บริหารท้องถิ่นยังคงเผชิญกับข้อจำกัดในการตัดสินใจและงบประมาณที่อาจไม่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการพัฒนาขนาดใหญ่

ประการที่สามคือ ความท้าทายในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพต้องสามารถสร้างความเข้าใจและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในท้องถิ่น แต่ผู้บริหารบางรายอาจประสบปัญหาในการสื่อสารและสร้างความไว้วางใจ (Putnam, 2000) ประการที่สี่คือ อิทธิพลของการเมืองระดับชาติและท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและผลประโยชน์ส่วนตนอาจส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องและประสิทธิภาพของนโยบายและการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่น (Bardhan & Mookherjee, 2006) สุดท้ายคือ การขาดการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการสมัยใหม่ ผู้บริหารท้องถิ่นบางส่วนอาจขาดโอกาสในการเรียนรู้และปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ๆ ในการบริหารงาน (Senge, 1990) การทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหาเหล่านี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเสริมสร้างภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพในระดับท้องถิ่น

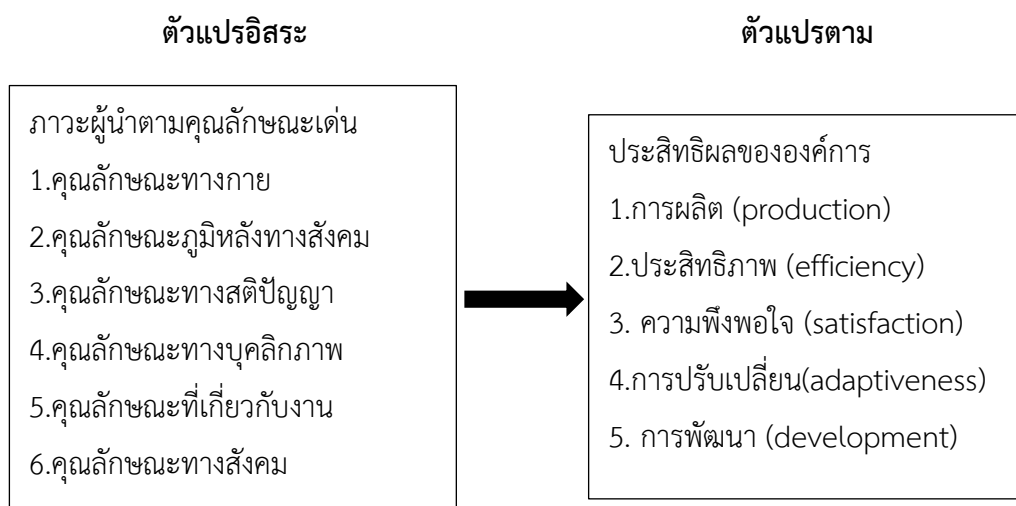
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อภาวะผู้นำ ในการบริหารงานและเพื่อเสนอแนะแนวทางในพัฒนาภาวะผู้นำในการบริหารงานในฐานะที่เป็นผู้บริหารสูงสุดขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว มีหน้าที่ในการพัฒนาพื้นที่ของตนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้าน

เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งจะมีพื้นที่รับผิดชอบในเขตตำบลที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งปัจจุบันมีการแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ฉะนั้น ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวต่อเป้าหมายขององค์กรในเรื่อง “ภาวะผู้นำ” ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่จะสามารถรู้ถึงความคิด การปฏิบัติ พฤติกรรม ความสำเร็จ หรือล้มเหลว ของผู้บริหารได้ดีที่สุด คือบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลนั่นเอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพขององค์การบริหารเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้นำ และประสิทธิภาพของเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำในการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ครั้งนี้เป็นการการวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative Method) และในเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) โดยในส่วนของการศึกษาเชิงปริมาณ ผู้วิจัยทำการศึกษาด้วยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 67 คน โดยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คือ แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 คือ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารองค์การ ส่วนที่ 3 คือ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์การผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่ออธิบายระดับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลระดับความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และความเห็น เกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้นำ และ ประสิทธิภาพขององค์การขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 67 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

เพื่ออธิบายความคิดเห็นของคำตอบเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำ และ ประสิทธิภาพของผลการวิจัยขององค์การบริหารเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่ออธิบายระดับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลระดับความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ และความเห็น เกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้นำ และ ประสิทธิภาพขององค์การบริหารเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำในการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ผลการสำรวจพบว่า จำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 36 คน เพศชาย จำนวน 31 คน จากแบบสอบถาม 67 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุส่วนใหญ่ อายุ 40 ปีขึ้นไป จบการศึกษา

ระดับ ต่ำกว่าปริญญาตรีมีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,001- 20,000 บาทอาชีพ ส่วนใหญ่ มีอาชีพ ข้าราชการ/
พนักงานส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประเมินภาวะผู้นำ จำแนกตามแนวคิด

คุณลักษณะผู้นำ ในภาพรวม

คุณลักษณะภาวะผู้นำ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.คุณลักษณะทางกาย	4.31	0.38	มาก
2.คุณลักษณะด้านภูมิหลังทางสังคม	4.52	0.28	มากที่สุด
3.คุณลักษณะด้านสติปัญญา	4.36	0.36	มาก
4.คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ	4.46	0.36	มาก
5.คุณลักษณะที่เกี่ยวกับงาน	4.46	0.38	มาก
6.คุณลักษณะด้านสังคม	4.59	0.38	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.45	0.35	มาก

ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความเห็นคุณลักษณะของภาวะผู้นำทั้ง 6 ด้าน
มีความเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 4.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าคุณลักษณะด้านสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.597 และ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 คุณลักษณะด้านภูมิหลังทางสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.52

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ประเมินประสิทธิผลขององค์การจำแนกตามองค์ประกอบของ

ประสิทธิผลขององค์การในภาพรวม

ประสิทธิผลขององค์การ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.ด้านการผลิต	4.38	0.48	มาก
2.ด้านประสิทธิผล	4.44	0.35	มาก
3.ด้านความพึงพอใจ	4.31	0.47	มาก
4.ด้านการเปลี่ยนแปลง	4.48	0.41	มากที่สุด
5.ด้านการพัฒนา	4.43	0.42	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.41	0.43	มาก

และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 คุณลักษณะด้านที่เกี่ยวกับงาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 คุณลักษณะด้านสติปัญญาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 และ คุณลักษณะด้านกายภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34

ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความเห็นประสิทธิผลขององค์กร ทั้ง 5 ด้านมีความเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 4.41 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าข้อมูลประสิทธิผลขององค์การด้านการเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 ด้านประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณลักษณะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการ

ปฏิบัติงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลไทยเจริญ อำเภอนองบุญมาก
จังหวัดนครราชสีมา

คุณลักษณะผู้นำ	ประสิทธิผลขององค์กร	
	r	p-value
ด้านกายภาพ	0.09	0.45
ด้านภูมิหลังทางสังคม	0.09	0.45
ด้านสติปัญญา	0.03	0.78
ด้านบุคลิกภาพ	0.11	0.34
ด้านที่เกี่ยวกับงาน	0.35	0.03
ด้านสังคม	0.36	0.02

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านกายภาพซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.09 ด้านภูมิหลังทางสังคมมีค่าเท่ากับ 0.09 ด้านสติปัญญามีค่าเท่ากับ 0.03 ด้านบุคลิกภาพมีค่าเท่ากับ 0.11 ด้านที่เกี่ยวกับงานมีค่าเท่ากับ 0.35 และ ด้านสังคมมีค่าเท่ากับ 0.36

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า คุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลพิมาย อำเภพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 ด้านการพัฒนา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43

และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 ด้านการผลิต อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 และด้านความพึงพอใจ โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47

ในทุกด้านเช่น คุณลักษณะด้านสังคม คุณลักษณะด้านภูมิหลังสังคม คุณลักษณะด้านที่เกี่ยวกับงาน คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ คุณลักษณะด้านสติปัญญา และคุณลักษณะด้านกายภาพ ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมาสามารถหาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะผู้นำกับประสิทธิผลขององค์การตามที่ต้องการได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ภาวะผู้นำส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

จากผลการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

วัตถุประสงค์แรก คือ เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้นำขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 4.41 และเป็นไปตามสมมติฐาน โดยคุณลักษณะที่มีค่ามากที่สุดได้แก่ คุณลักษณะด้านสังคมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 คุณลักษณะที่มีค่ามากที่สุดได้แก่ คุณลักษณะภูมิหลังทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 คุณลักษณะด้านที่เกี่ยวกับงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 คุณลักษณะด้านสติปัญญามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และ คุณลักษณะทางกาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

วัตถุประสงค์ที่สอง คือ เพื่อศึกษาประสิทธิผลขององค์การของ เทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเป็นไปตามสมมติฐาน โดยด้านที่มีค่ามากที่สุด ได้แก่ ด้านการเปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 คุณลักษณะที่มีค่ามากที่สุดได้แก่ ด้านประสิทธิผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ด้านการผลิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ด้านการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ด้านความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31

วัตถุประสงค์ที่สาม คือ ในผลการทดสอบ สมมติฐานโดยใช้การทดสอบ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คุณลักษณะด้านสังคมด้านที่มีค่ามากที่สุด แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านสังคมมีความสัมพันธ์มากกว่าปัจจัย

ด้านอื่น ๆ รองลงมา คือ ด้านที่เกี่ยวกับงาน ด้านบุคลิกภาพ ด้านกายภาพ ด้านภูมิหลังทางสังคม และด้านสติปัญญา ตามลำดับ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการศึกษาภาวะผู้นำส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กรนั้น พบว่าคุณลักษณะผู้นำส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา กล่าวคือ คุณลักษณะด้านสังคม คุณลักษณะภูมิหลังทางสังคม คุณลักษณะด้านที่เกี่ยวกับงาน คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ คุณลักษณะด้านสติปัญญา และคุณลักษณะทางกายภาพ ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ในด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านประสิทธิภาพ ด้านการผลิต ด้านการพัฒนา และด้านความพึงพอใจ โดยปัจจัยของประสิทธิผลขององค์กรเป็นเครื่อง มือบ่งชี้ได้ว่า ผู้นำนั้นควรมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตัวผู้นำ เพื่อให้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์กรให้ได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยภาวะผู้นำในการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: องค์กรบริหารเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

เพื่อให้งานวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำกับกับประสิทธิผลขององค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมาได้แพร่หลายออกไป เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าต่อผู้บริหาร นักวิชาการ และผู้สนใจทั่วไป จึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะผู้นำกับกับประสิทธิผลขององค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารเทศบาลตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา กับผู้บริหารในเขตพื้นที่ใกล้เคียง จัดการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กรในลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2556). ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.

จาก <http://www.dla.go.th/work/abt/>

ชนกรณ กุณฑลบุตร. (2557). หลักการจัดการองค์กรและการจัดการสมัยใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุง).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: ส่วนท้องถิ่น.

- รัตน เพ็ชรสูงเนิน. (2551). คุณลักษณะของผู้นำเทศบาลที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2542). องค์การและการและการจัดการ. ม.ป.ท.
- สร้อยตระกูล (ตวยานนท์) อรรถมานะ. (2541). พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริพร ทองบุญเกื้อ. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำที่เป็นแบบอย่างของหัวหน้าหอผู้ป่วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของฝ่ายพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล, คณะพยาบาลศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2535). การบริหารแบบผู้นำ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสรี สีแดง. (2557). ภาวะผู้นำของผู้บริหารและสมาชิกเทศบาลเมืองบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยทองสุข.
- แสงตะวัน เอี่ยมสุข. (2557). คุณลักษณะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- Stogdill Ralph M. (1974). Handbook of Leadership : A Survey of Theory and Research. New York: the Free Press.